Bibelsk Tro

Hele Skriften er inspirert av Gud 2 Tim 3,16

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

5/2026
35. årgang

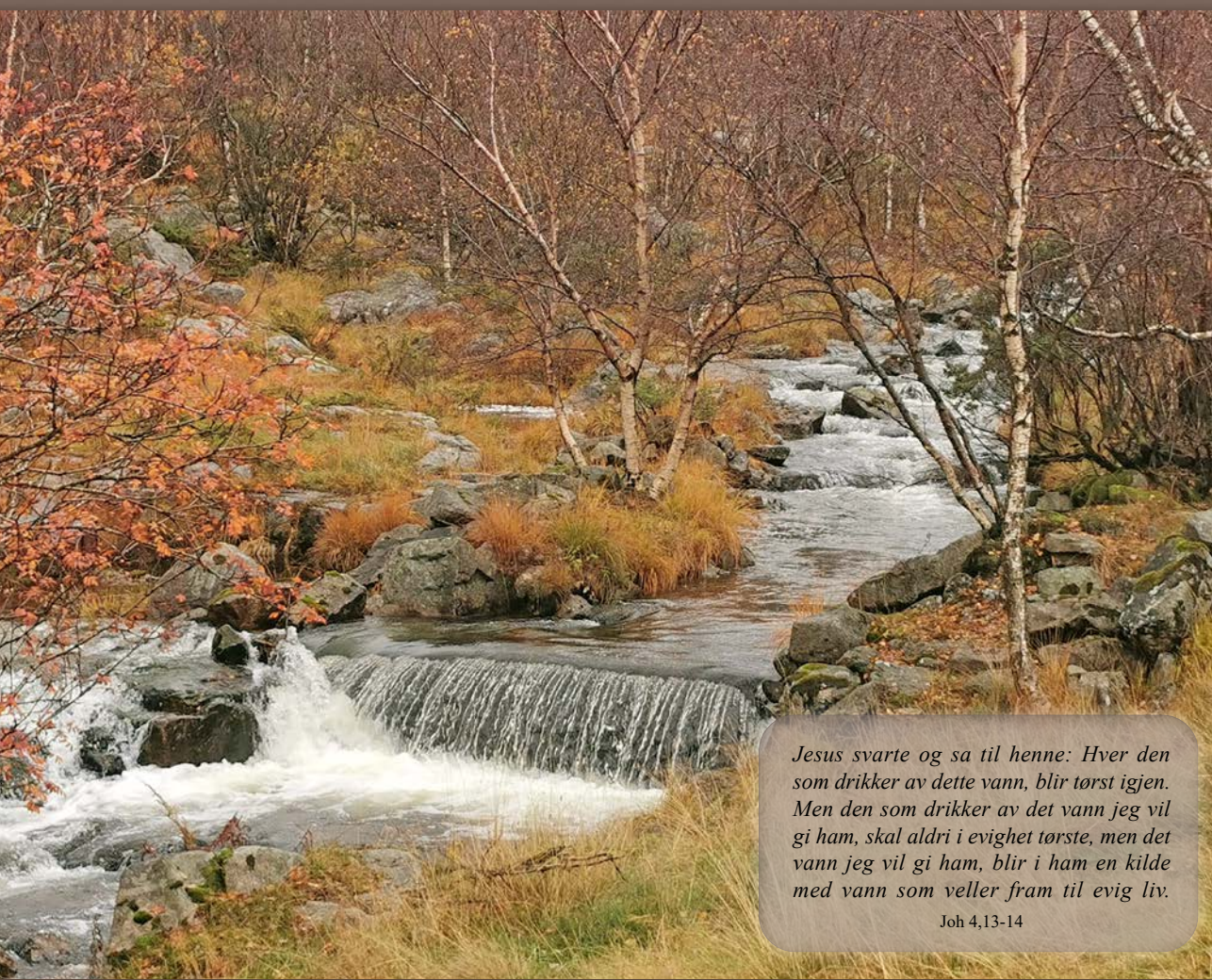

Jesus svarte og sa til henne: Hver den som drikker av dette vann, blir tørst igjen. Men den som drikker av det vann jeg vil gi ham, skal aldri i evighet tørste, men det vann jeg vil gi ham, blir i ham en kilde med vann som veller fram til evig liv.

Joh 4,13-14

I dette nummeret:

- Frelse eller fortapelse? Livets to utganger
- Sett inn mitt navn!
- Biskoper i Sverige tilbyr terapi for konservative prester

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS GRUNN
Stiftelse

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:
Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene"og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:
Lektor/ cand. theol. Eivind Gjerde (formann), pensjonert baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy, eiendomsmegler Edvard Jekteberg og Mangor Goa

Varamenn: Avd.leder Olav Stokka,

Rådet:
Sivilingeniør John Peder Samdal, pensjonert stålverks-arbeider Kjell Magnor Kvalvåg, økonomileder Finn-Widar Knutzen, lektor/ sivilingenør Kåre Nordpoll, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, pensjonert lektor/ cand. theol Olav Hermod Kydland

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:
Forkynner Kjell Dahlene, økonomileder Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø,

Angående Bibelsk Tro!

Det er anledning til å få Bibelsk Tro tilsendt som PDF i e-post.

Skriv til:
btpost@bibelsk-tro.no
og oppgi navnet og adressen din.

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

Redaksjons- og ekspedisjonsadresse:
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Bankgiro: 3207.43.88999
Vipps: 538699
Dansk bankgiro: 7620 7543588
Kasserer: Edvard Jekteberg
Mobil: 959 21 195

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Mobil: 905 49 821

Redaksjonen er ansvarlig for alt som kommer fram i lederspalten. Konkrete synspunkter forøvrig står de respektive forfattere ansvarlig for.
Red. deler nødvendigvis ikke alle disse, men er ansvarlig for at ikke noe bryter med stiftelsens formål og grunnlag. Unntak fra dette kan være ytringer i klipp- og leserbrevspalten.

Ettertrykk kan skje ved kildeangivelse.

Layout: Jarle Goa

Trykk: Jærprint
Tlf: 952 99 844

Forsidebilde:
Jarle Goa

Frelse eller fortapelse? Livets to utganger
Leder. Av Olav Hermod Kydland 4

På ditt kors mitt håp jeg grunner
Sang. Av Edin Holme..... 7

De har tvettet sine kjortler
Andakt. Av Kristoffer Fjelde 8

Ett eller to mål
Bokklipp. Av Hans Erik Nissen 8

Det viktigste i livet er tilgivelsen for våre synder
Kristen omsorg. Av Immanuel Fuglsang...... 10

Sett inn mitt navn!
Bibeltillit. Av Ukjent forfatter..... 11

Guds løfter til Israel står fast
Guds ord og løfter. Av Per Haakonsen..... 13

Abrahams velsignelse. Del 2
Guds ord og løfter. Av Kjell Dahlene 14

Gunnar Holth til minne
Minneord. Av Olav Hermod Kydland 18

Håpets trøst
Bokklipp. Av Cristian Scriver..... 29

Det forsonende blodet – et vitnesbyrd av en jøde
Aktuelt emne. Av Henric Staxäng..... 20

Prøv åndene om de er av Gud!
Åndssituasjonen. Av Axel Lundholm Saxe 21

Biskoper i Sverige tilbyr terapi for konservative prester
Fra troens slagmark. Av Kjell Skartveit..... 25

Bundet av Ånden
Bokklipp. Av Asbjørn Aavik..... 26

Kristi skjulte herlighet!
Bokklipp. Av Ludvig Hofacker..... 28

Sjelens fortrolighet med Gud
Bokklipp. Av Cristian Scriver..... 29

Bestemorstanker
Sang. Av Berit Berg 32

Gløym ikke plassen ved Frelsarens fot.
Der får den kraftlause styrke og mot.
Lev nær din Frelsar, så får du hans sinn,
då kan du sanka for himmelen inn
og leva til æra for Jesus.

(Nr.768 v. 5 i Sangboken)

Neste nummer kommer i november/desember 2026

Bibelsk Tro
5/2026

Frelse eller fortapelse? Livets to utganger

Av Olav Hermod Kydland

"For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv" (Joh 3,16). Guds ord lærer oss at det er to utganger av dette jordiske liv, enten frelse ved troen på Jesus eller fortapelse ved å forkaste ham (se også Joh 3,36!). Med andre ord: Alt er avhengig av forholdet til Jesus Kristus, for det er ikke frelse i noen annet navn enn hans. (Apg 4,12).

Gud elsket verden

Hele GT er en frelseshistorie hvor Gud leder sitt utvalgte folk, Israel, til løftes-landet, og i tidens fylde lar sin enbårne Sønn fødes av jomfru Maria i Davids stad, Betlehem. (Luk 2).

På Golgata tok Jesus alle verdens synd og misgjerninger på seg og døde en stedfortredende død for hele menneskeslekten. Kol 2,15 forteller oss om hans seier: *"Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset."* (Se også Heb 2,14!).

Ved sin død og oppstandelse åpnet Jesus veien til himmelen for alle mennesker.

Veien var før stengt på grunn av synd (syndefallet), men på Golgata kors åpnet Jesus veien ved å dø for syndere. Han seiret over synden, døden og djevelen og hans åndehær.

Dette mektige budskapet ble forkynt videre av hans disipler etter Jesu himmelfart. Likedan fortsatte noen av dem som ble vunnet ved deres forkynnelse, denne tjenesten.

Til tross for forfølgelser, ble stadig flere lagt til menighetene. Martyrenes blod er kirkens sæd, blir det sagt.

Døden

Guds ord sier at det er menneskenes lodd én gang å dø og deretter dom. (Heb 9,27). Alle som blir født inn i det jordiske livet, må også gå ut av det en gang.

Men apostelen sier at ikke alle skal *"sovne inn, men vi skal alle bli forvandlet"* (1 Kor 15,51).

Ved den legemlige død skilles legemet fra sjelen/ånden. Det avdøde legemet blir lagt i jorden og blir til jord, men ved Jesu gjenkomst skal det oppstå igjen i forskjellige avdelinger.

Da er spørsmålet: Hvor går den enkelte hen – til dødsriket eller paradis?

Døden forandrer ikke noe i forholdet til Gud. Guds barn kommer til paradis, men enhver vantro kommer til dødsriket. (Hebraisk: Sheol. Gresk: Hades). Det er et stort svelg mellom dødsriket og "Abrahams skjød", Paradis. (Luk 16,26). Følgelig kan ingen komme over fra dødsriket til "Abrahams skjød", heller ikke den motsatte veien er mulig.

Oppstandelsen

Ifølge Guds ord skal alle mennesker, både troende og ikke-troende, stå opp igjen, "noen til evig liv, noen til skam og evig avsky" (Dan 12,2). I Joh 5,29 sies det om dem som er i gravene: *"Og de skal komme ut, - de som har gjort det gode til livets oppstandelse, men de som har gjort det onde til dommens oppstandelse."* Men Guds ord sier at oppstandelsen skal skje i avdelinger. Guds barn skal oppstå først, mens de ikke-troende døde skal ikke stå opp før etter tusen år (Åp 20).

Oppholdet i dødsriket og Paradis, varer fram til dommens dag. Da skal alle oppstå legemlig. Guds ord sier om de troende: *"Han skal forvandle vårt fornedringslegeme og gjøre likt med sitt herlighetslegeme…"* (Fil 3,21; se også 1 Joh 3,2!).

Guds barn får da et åndelig, uforgjengelig og herliggjort legeme (1 Kor 15).

Men Bibelen sier ikke noe om hvordan de vantros legemer kommer til å se ut.

Dommen

Alle mennesker, både troende og ikke-troende,

skal fram for dommen og dømmes etter sine gjerninger.

"Og jeg så de døde, små og store, stå for Gud og bøker ble åpnet. Og en annen bok ble åpnet, som er livets bok. De døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger." (Åp 20,12).

Det aller viktigste spørsmålet ved dommen er om ens navn er innskrevet i "livets bok" hos Lammet. Alle som lever i samfunn med Jesus Kristus og har gjort det gode, skal oppstå til "livets oppstandelse", men de som har gjort det onde til *"dommens oppstandelse"* (Joh 5,29).

Den som ikke har sitt navn skrevet i "livets bok", ble *"kastet i ildsjøen"* (Åp 20,15). Ifølge Matt 25,41 er fortapelsen beredt for djevelen og englene hans. Men de vantro, som ikke ville ha noe med Den treenige Gud å gjøre, vil gå fortapt.

Bibelen sier også at døden og dødsriket skal kastes i ildsjøen (Åp 20,14).

Dette kaller Guds ord *"den annen død, ildsjøen"* (Åp 20,14). Følgelig er nå alle og alt som har stått Gud imot, borte for alltid fra den nye jorden og den nye himmelen, men må eksistere for alltid under Guds vrede og dom.

Men både troende og ikke-troende vil bli dømt etter sine gjerninger. Bare de som elsker Herren, kan gjøre gode gjerninger.

Ikke-troende kan nok i mange tilfeller gjøre gjerninger som samsvarer med lovens bokstav, men det kaller Bibelen for "lovgjerninger".

En ny himmel og en ny jord

Verdenshistorien ender ikke i kaos og ragnarok. Men de onde åndsmakter og de vantro blir dømt og kastet utenfor. Gud er nå ferdig med det gamle universet hvor opprøret fant sted. Tida er inne for en ny begynnelse.

Guds tjener, Johannes, fikk se en ny himmel og en ny jord. Det gamle universet skal forgå i verdensbrannen (Mat 24,35; 2 Pet 3,10). Det blir avløst, og den nye jord og den nye himmel forenes.

Han så også at havet ikke var lenger. – Havet er noe av det mest karakteristiske ved den gamle jord. Det urolige hav blir ofte brukt som bilde på de ugudelige som aldri får fred (Jes 57,20). Fra folkehavet så Johannes også at Antikrist steg opp (Åp 13,1).

Det nye Jerusalem

Johannes fikk se den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen (Åp 21,4).

Lars Eritsland skriver i sin kommentar: "Det nye Jerusalem og menigheten er sett som en enhet; byen er bruden, den triumferende menighet (v. 9 – 10). Inntil Guds riksplan er fullendt, skal den ha sin plass i himmelen Ef 2,6; Fil 3,20 f.

Men når fullendelsen kommer, skal det nye Jerusalem stige ned fra himmelen til den nye jord. *"Gjort i stand og pyntet som en brud'".*

(Bibelverket "Fortolkning til Johannes åpenbaring" Luther og Lunde forlag 1978).

Byen er full av Guds herlighet og har en mur med tolv porter. Ved portene er det tolv engler og på portene er det skrevet navnene på Israels tolv stammer.

Byens mur har tolv grunnsteiner, prydet med all slags kostbare edelstener, hvor navnene til Lammets tolv apostler er skrevet.

De tolv forskjellige edelsteinene symboliserer til sammen den kommende virkelighets storhet og herlighet.

Johannes så ikke noe tempel i det nye Jerusalem. Men Gud selv og Lammet er byens tempel.

Staden trenger ikke til noe lys fra solen og månen, for Guds herlighet opplyser staden. Lammet er stadens lys. Andre lyskilder trenges derfor ikke

I Åp 22 fortelles det videre om livets vann som strømmer ut fra Guds og Lammets trone, og midt i byens gate sto livets tre som bærer frukt hver måned. Og bladene på treet tjener til helse for folkeslagene.

Alt dette viser hvor herlig og fullkommet det er i det nye Jerusalem. Døden, sorg, skrik og pine finnes ikke lenger (Åp 21,4). De tingene hørte til den gamle verden. Nå er alle ting nye, og Herren bor blant sine og er deres Gud. (Se Åp 21,3!).

Hvordan går det med de vantro?

I Joh 3,36 leser vi: *"Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham."*

De som ikke vil tro på Jesus, vil gå fortapt og tilbringe evigheten under Guds vrede og dom.

Hvem er de som får oppleve Guds vrede? Åp 21,8 svarer på det spørsmålet: *"Men de feige og vantro og vanhellige og morderne og horkarene og trollmennene og avgudsdyrkerne og alle løgnere – deres del skal være i sjøen som brenner med ild og svovel. Det er den annen død."*

Guds ord bruker forskjellige betegnelser på stedet hvor de vantro kommer.

Ordet Gehenna forekommer tolv steder i NT og på alle stedene er det oversatt til norsk med helvete. Gehenna er en gresk form av det hebraiske ge Hinnom. Hinnoms dal. Under kongene Akas og Manasse ble det ofret barn til avguden Molok der. Stedet ble senere erklært urent, og ble betraktet som et framtidig straffested for de vantro, de ugudelige, til evig tid. (Se Jes 31,9; Jes 66,23!).

Når de vantro dør legemlig, kommer de til Hades, dødsriket, hvor de uten legeme lider en foreløpig straff (Luk 16,24). Etter dommen lider de i helvete en evig straff både på sjel og legeme. Jesus advarer og sier hvem en skal frykte, nemlig Gud som har makt til å slå ihjel og deretter til å kaste i helvete (Luk 12,5; se også Heb 10,31!).

I Åpenbaringsboken kalles Gehenna for ildsjøen (Åp 19,20; 20,10, 14 f.).

I Åp 19,20 leser vi at dyret og den falske profet *"ble kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel."*

Etter de tusen år har gått, ble også djevelen kastet i ildsjøen hvor han sammen med dyret og falske profet *"skal pines dag og natt i all evighet"* (Åp 20,10).

Bibelen advarer menneskene mot å tilbe dyret og dets bilde (Åp 14,9-10).

Helvete var opprinnelig tenkt som straffested for djevelen og hans åndehær, men alle dem som ikke er oppskrevet i livets bok, de som har forkastet frelsen i Jesus Kristus, vil også lide en evig straff (Matt 25,41; Åp 20,19).

Gud vil at alle mennesker skal bli frelst, men han tvinger ikke noen. (1 Tim 2,4).

Hvordan beskrives straffestedet?

Guds Ord bruker sterke uttrykk for å beskrive forholdet i Gehenna som for eksempel:

Evig pine (Matt 25,46), evig ild (Matt 18,8), en ildsjø (Matt 13,42,50), en ildsjø (Åp 20,14-15), ild og svovel (Åp 14,10), uutslokkelig ild (Matt 3,12) og mørket utenfor hvor de skal gråte og skjære tenner (Matt 8,12, 22,13).

Både legemet og sjelen lider i helvete (Matt 5,29, Matt 10,28).

Åp 20,14 forteller oss: *"Og døden og dødsriket ble kastet i ildsjøen. Dette er den annen død: Ildsjøen."*

I Bibelen er ild symbolsk uttrykk for Guds vrede over synden.

Alle som har forkastet frelsen i Jesus Kristus, må tilbringe evigheten under Guds vrede og dom.

Avslutning

Bibelen lærer oss at det er to utganger av det jordiske liv, enten frelse eller fortapelse.

Gud har gjort alt som er mulig for å frelse menneskene fra deres synder. Han ofret sin Enbårne Sønn på Golgata kors for å frelse hvert enkelt menneske. Jesus seiret over synden, døden og djevelen og åpnet veien til Guds rike ved sin stedfortredende død på Golgata.

Veien er nå åpen til Guds himmel, og hver enkelt som tar imot Jesus Kristus og lar seg døpe, blir borgere i Guds rike. I all evighet får de se Gud og Jesus, ansikt til ansikt, i det nye Jerusalem hvor trengsler, sorg og død er borte. I evigheten lang er de salige, får prise Lammet og ha samfunn med Guds barn fra hele verden.

Men alle dem som har ringeaktet og forkastet Guds frelse ved Jesus Kristus, blir kastet i Ildsjøen. De vil oppleve fortapelsen i sin gru hvor også Antikrist, den falske profet og djevelen er fengslet under Guds vrede og dom uten håp om frelse.

Men ennå er det nådetid for dem som Herren kaller til omvendelse og nytt liv. Gud være lovet i all evighet!

På ditt kors mitt håp jeg grunner

Av Edin Holme

På ditt kors mitt håp jeg grunner,
om ditt kors min arm jeg slår.
Skjul min synd i dine vunder,
leg meg, Krist, ved dine sår.
Gjør meg ren og gjør meg god,
gjør meg sterk ved korsets blod.
La meg midt i sorg og våde
finne trøst ved korsets nåde.

Herre, hva jeg enn skal friste,
vern du hjertets skatt og del.
La meg aldri korset miste,
brenn dets merke i min sjel.
Og i dødens tunge stund
gi meg fred på korsets grunn.
Lys meg i de mørke daler
med ditt kors til himlens saler.

(Nr. 281 i Sangboken)

De har tvettet sine kjortler

AV KRISTOFFER FJELDE

Det er "Alle helgens dag". Det leses fra Bibelen om de salige, Matt 5 og Åp 7. En tenker spesielt på dem som er nådd fram til den evige salighet. Det er høytidsdag i Guds menighet. Vi takker Gud for dem som gikk foran, og vi som ennå er under vandringen mot målet, priser Lammet som har kjøpt oss til Gud med sitt blod!

Hvor stort er det at alle er tiltenkt denne salighet. Grunnen til saligheten for alle er bare en eneste: *"De har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod"*. Her er ingen forskjell eller annen grunn. Hva vil det si å få sin kjortel tvettet og gjort hvit i Lammets blod? Det er å få tilgivelse for Jesu skyld for alle sine synder. Når skjer det? Når et menneske i sin hjelpeløshet vender seg til Gud og ber om nåde for Jesu skyld!

Men skal du bli med i den salige skare der hjemme, da må kjortelen tvettes her i tiden!

Kjære leser, hva bygger du ditt salighetshåp på?

Og så til slutt: Hos Guds folk har alltid gjensynsgleden vært stor. Det skal bli en veldig stund når vi møter vår kjære Frelser! Hvilken jubel i hans nærhet! For en jubel det skal bli når slekt og venner møtes, ja, når sendemenigheten og frelste hedninger møtes.

Og midt i alt brenner spørsmålet: "Skal vi møtes hist ved floden"? Det er ennå mulighet for å bli liggende igjen! Det er ennå noen, noen av våre, som ikke er frelste!

Herre Jesus! Fyll oss med hellig iver så vi setter alt inn for å nå saligheten, og for å få andre med!

Ett eller to mål?

AV HANS ERIK NISSEN

Evangeliske kristne i dag skiller seg ikke fra kristne i de mange århundre før oss. En har også tidligere kjent til alle de elendigheter som vi står midt oppe i. Å ville tegne fortiden rosenrød er bare et uttrykk for en kort hukommelse. De gode gamle dager var slett ikke så gode den gang de var nåtid, det gjelder også i kristelig forstand. Mennesket er det samme til alle tider. Derfor er trangen til selvforgudelse og selvhevdelse også alltid den samme. Slik sies det.

Er det sant?

Det er det ikke. Det er i overnevnte påstand de sannhetsmomenter som må til for å få løgnen til å gli inn. Og det er ikke vanskelig å regne ut hva løgnens far vil når han søker å vinne kristne for dette syn: Han vil utslukke ethvert håp om tingenes tilstand i den evangeliske kristenhet noen gang kan bli en annen. Han vil hindre at vi vekkes gjennom det eksempel som personer i Bibelen og historien er for oss. Han vil ha oss til å tro at fordi det var mennesker under samme vilkår som oss, så var det også mennesker som var som oss. Men det var det ikke. De var annerledes.

På hvilken måte skiller de seg? Det kan sies ganske kort: De hadde ett mål i sitt liv. Vi har to.

Vi møter to-måls-kristne i det Nye testamente. De er Demas-typer. Det står ikke i Bibelen at Demas forlot Jesus. Han forlot Paulus fordi kjærligheten til det livet som verden kunne tilby ham veide tyngre enn troskapen over den tjeneste Herren hadde

kalt ham til. Om det skritt har vært det avgjørende i et endelig frafall, vet vi ikke noe om.. Men så mye kan vi si: Striden gjorde Demas til en to-måls-kristen.

De to-måls-kristne vil at mennesker skal bli frelst. De vil at Guds rike skal utbres. Og de vil først og fremst at de selv skal nå målet. Samtidig vil de noe annet: De vil ha et liv for seg selv og sine egne, preget av størst mulig lykke og velvære. De vil ha menneskelig anerkjennelse og respekt og leve et liv trygt og sikkert på alle måter.

I en åndelig nedgangs- og forfallstid som nå, er det to-måls-kristne som tegner billedet. Det gjelder like fra kristne som ledere og forkynnere til kristne som har en mindre synlig plass på Jesu legeme.

Det som i denne forbindelse karakteriserer en vekkelsestid, er at skillet mellom en to-måls-kristen blir åpenbart, ikke minst ved at noen to-måls-kristne vekkes, kommer inn i et oppgjør med deres verdslig pregede liv og får et nytt forhold til Jesus, så han får lov til å lede deres hjerter til å søke Guds rike, og det alene. Men det skjer aldri uten indre brytninger i Guds folk.

Et av de åndelige lyspunkter i vår mørke tid er at Herren stadig gjør to-måls-kristne til et-måls-kristne. Gud har mange veier til det. Han lar trengsler av forskjellig art møte oss. Han gir oss en klar erkjennelse av at alt i denne verden er usikkert. Først og fremst virker han gjennom sitt ord.

Noen av disse et-måls-kristne får lov til å stå frem og blir et eksempel for mange. Det gjelder i vårt århundre folk som Vang Ming Tao og Watchmann Nee fra Kina, Petrus Otanianus fra Indonesia og Martin Lloyd-Jones fra Wales. De fleste er imidlertid ukjente av de mange. Det kan være en misjonær, en søndagsskolelærer eller et enslig bedende menneske. De er nøkkelpersoner i Guds rike i kraft av deres tro. Gud bruker dem til å bære sitt rike gjennom natten frem mot den morgon hvor vekkelsens ild brenner på ny.

I vekkelsestider vokser antallet av et-måls-kristne. De er i verden, men de er her som pilgrimmer, som fremmede og utlendinger. Himmeltonen er så sterk i deres liv. De gleder seg til å møte Jesus. Ofte føres de gjennom store vanskeligheter, men Herren tar seg på samme tid av dem på en forunderlig måte, og alle hans løfter om beskyttelse og hjelp oppfyller han på dem.

Herren vil gjøre deg til en et-måls-kristen. Men han gjør det ikke uten du lar ham gjøre det. Du må si ja når Jesus kaller deg inn på selvfornektelsens og forsakelsens vei. Du må si ja til de lidelser og trengsler som Herren legger på deg. Du må la ham binde opp om deg og føre deg der hvor du ikke vil.

Under reisen til himmelen er du leiren i pottemakerens hånd. Han former og danner deg til sitt navns forherligelse. Du ser hans åsyn, og han speiler seg i deg. Og ditt liv blir, for å sitere Vang Ming Tao, som en lang bryllupsreise med Jesus.

(Fra "Mellem liv og død", Dansk Luthersk Forlag 1998)

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnsteori erobret Norge"

En bok av Kjell Skartveit

Boka koster kr. 350 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Det viktigste i livet er tilgivelsen for våre synder

Av Immanuel Fuglsang

Disse ord ble uttalt for flere tusen år siden av Israels konge, David. Men de har bestemt betydning også for oss i dag. I Salme 32,1-2 kan vi lese følgende: *"Salig er den som har fått sine overtredelser forlatt og sin skyld skjult. Salig er det menneske som Herren ikke tilregner misgjerning, og som er uten svik i sin ånd."*

For uansett hvem vi er, og hvor vi lever vårt liv på denne jord, så har vi det til felles som står i Romerbrevet 3,23: *"Alle har syndet og står uten ære for Gud."*

Nå har vi gjerne ikke syndet på samme måte som David hadde gjort det. For menneskelig talt var det gjort at en annen manns kone, Batseba, ble gravid. Og da han etterpå fryktet for følgene av at det ville bli oppdaget, ja da overtrådte han det 5. bud: *"Du skal ikke slå i hjel."* Han satte da Urias, Batsebas mann, på en farlig post, så han ble drept i krigen. Det var på det menneskelige plan en meget alvorlig og hjerteløse lovovertredelse David hadde begått. Han hadde først overtrådt det 6. av Guds 10 bud: *"Du skal ikke drive hor."*

Derfor sendte Gud sin profet, Natan, til David for å si sannheten til ham om hans syndige handlinger. Det innrømmet David og sa:*"Jeg har syndet mot Herren."* Og nå kunne Natan si de aller beste ord som David kunne få høre: *"Så tilgir Herren din synd"* 2 Samuel 12,13.

Hvordan er det så med deg og meg, som lever her så mange år senere? Vi kan gjerne si at vi ikke har slått noe menneske ihjel, og gjerne har vi levet et pent moralsk liv på mange måter. Men hvordan er det f. eks. med ditt tankeliv? Kjenner du ikke til onde tanker om andre mennesker, misunnelse, skryt og hovmod. Og i Guds øyne er slike overtredelser også alvorlige. Ja, de er så alvorlige at du og jeg må si det uten å pynte på det: *"Jeg har syndet mot Herren."*

Og nå skal du høre hvordan det også lyder fra Guds munn, når syndene er blitt bekjent for ham: ***"Dine synder er deg forlatt."*** Ja, det er faktisk det aller beste budskap som kan høres på denne jord. For så kan du og jeg glede oss over Guds frelse, som han gir oss ufortjent ved troen på Jesus.

Om denne store frelse lyder det slik her i en sang som jeg er meget glad i:

1. Klippe, du som brast for meg,
la meg gjemme meg i deg!
La det vann og blod som går
fra din sides åpne sår,
bli for meg en helseflod,
som gjør sjelen ren og god.

2. Med min egen møye jeg
ei din lov oppfyller, nei!
Ble min iver aldri matt,
gråt jeg både dag og natt
syndens flekker er dog der.
Kun i deg min frelse er.

3. Intet godt jeg bringer deg,
til ditt kors jeg klynger meg.
Naken jeg om kleder ber
hjelpeløs til nåden ser.
Uren flyr jeg til ditt blod,
rens meg, Frelser, i den flod!

4. Ved hvert flyktig åndedrag
og i dødens favnetak.
Når til ukjent land jeg går,
og jeg for din domstol står,
klippe du som brast for meg,
la meg gjemme meg i deg.

(Nr. 268 i Sangboken)

Sett inn mitt navn!

Av Ukjent forfatter

En gripende historie om seilskutekapteinen John Coutts som ble frelst midt i Atlanterhavet

Den gamle seilskutekapteinen, John Coutts, hadde seilt på alle hav og kommet seg helskinnet gjennom mange stormer og sykdommer. Men nå lå han dødssyk i sin lugar midt i Atlanteren og ble tatt av redsel og frykt for evigheten.

Kapteinen sendte bud på førstestyrmannen og sa til ham: ”Williams, kan du bøye kne og be for meg? Du vet jeg har vært slem og jeg tror min tid er kommet nå.”

”Jeg er jo ingen kristen,” sa Williams, ”jeg ville gjerne bedt for deg, men jeg kan ikke.”
”Vel, da må du finne en Bibel og lese litt for meg, for livslina mi begynner å bli kort.”

”Jeg har dessverre ingen Bibel,” måtte Williams innrømme. ”Vel, da må du hente Thomas, andre styrmannen. Kanskje han kan be litt for meg.”

Thomas kom raskt til kapteinens lugar. Kapteinen forklarte at han var alvorlig syk og trodde han ville gå over til evigheten på denne turen. – ”Jeg vil at du skal bøye kne og be Gud være nådig mot min sjel.”

”Det skulle jeg med glede gjort, men jeg har ikke bedt til Gud siden jeg var en liten gutt,” sa Thomas. ”Har du en Bibel da, så du kan lese for meg?”

Men andrestyrmannen måtte også beklage og si han hadde ingen Bibel. De begynte å lete på hele skipet etter en Bibel, og etter en som kunne be for kapteinen. Det så dårlig ut, helt til en av mannskapet fortalte at han hadde sett en svart bok hos messegutten Willie Platt. Det kunne ligne på en Bibel. ”Finn gutten med en gang,” sa kapteinen,”og spør om han har en Bibel.”

De fant fort gutten og spurte om han hadde en Bibel. ”Ja, men jeg har kun lest i den på frivatkten,” svarte gutten. Han ble redd han hadde gjort noe galt. ”Det er i orden,” svarte førstestyrmannen. ”Kan du ta med deg Bibelen til kapteinens lugar. Han er veldig syk og trenger en Bibel. Han tror han kommer til å dø. ”Willie tok med seg Bibelen og skyndte seg av gårde til kapteinens lugar. Da gutten kom inn i lugaren, ba kapteinen ham om å sette seg ned og finne

”DA GUD GREP INN”

”18 personer forteller sine vitnesbyrd”

En bok av Ove Eikje

Boka koster kr. 150 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

noe i Bibelen som kunne hjelpe ham. ”Finn noe som forteller om at Gud kan vise nåde mot en synder som meg.”

Gutten fant fram et kapittel som han og moren leste mye da han var hjemme. Det var Jesaja 53. Dette kapitlet forteller om Jesu nåde og kjærlighet, og at han døde nettopp for slike som kaptein John Coutts.

Gutten begynte å lese. Da han kom til det femte verset – *”Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom,”* – sa kapteinen: ”Stopp, det er visst til meg. Les det en gang til.”

Så leste gutten en gang til disse velsignede ordene: *”Han ble såret for våre overtredelser.”* Nå ble gutten oppmuntret av kapteinen, og han fortalte at når han og moren leste dette verset, så pleide han å sette inn sitt eget navn. ”Kan jeg sette inn mitt navn nå,”spurte gutten.
”Ja, selvfølgelig, det må du gjøre gutten min,” svarte kapteinen.

Så leste gutten: *”Men han ble såret for Willie sine overtredelser, knust for Willie sine misgjerninger. Straffen lå på ham for at Willie skulle ha fred, og ved hans sår har Willie fått legedom.”*

Da Willie var ferdig med å lese, hadde kapteinen snudd seg helt til ytterkanten av køya og strakte seg mot gutten og sa: ”Kan du lese det én gang til, og sette kapteinens navn inn?”

Så leste gutten sakte og tydelig: Men han ble såret for kaptein Coutts sine overtredelser, knust for kaptein Coutts sine misgjerninger. Straffen lå på ham for at kaptein Coutts skulle få fred, og ved hans sår har kaptein Coutts fått legedom.

Da Willie var ferdig, sa kapteinen: ”Det holder gutten min, du kan gå nå.”

Kapteinen la seg tilbake på puta og gjentok igjen og igjen disse kjære ordene fra Jesaja 53, og satte inn sitt eget navn hver gang. Mens han lå der ble han fylt av glede, fred og takknemlighet. Enda en ussel synder var blitt frelst gjennom Jesu død og seier på Golgata.

Kaptein John Coutts døde kort tid etter. Han ble rullet inn i en seilduk, lagt på en trelem på rekka så hans legeme kunne senkes ned i sjøen, slik de pleide å gjøre på den tid.

Men før John Coutts sovnet inn i Jesu armer, vitnet han for alle ombord på skipet om at Jesus, Guds Sønn, – mannen fra Golgata – ble såret for hans overtredelser og knust for hans misgjerninger. Straffen som han fortjente, hadde sted-fortrederen tatt. Ved Jesu sår hadde han, John Coutts, fått legedom.

Det store og viktige spørsmålet for oss, som leser denne historien er: Kan vi si det samme?

Vi kan alle gjøre som kaptein John Coutts gjorde, og bli frelst. Du også kan vende deg til Gud, bekjenne dine synder og tro i ditt hjerte at Jesus døde for deg, og at hans blod vasker bort alle dine synder.

”For dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror, at Gud reiste ham opp fra de døde, da skal du bli frelst” Rom 10,9.

”For hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst” Rom10,13.

”For så har Gud elsket verden at han ga sin sønn den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv” Joh 3,16.

Nådefulle Gud,
synd du sletter ut,
Jesus tok all synd som sin,
og derfor også min.

(Jeg kom over denne historien om John Coutts for noen år siden. Historien grep meg og gjorde bibelverset fra Jesaja 53 levende og klart.
Tenk at også jeg kan få sette inn mitt navn.
Jeg har lyst å dele denne historien med flere og håper at den kan bli til hjelp og glede.
Hilsen Anders Olsen
Kvitsøy
Våren 2011)

(Bibelsk Tro har fått tillatelse til å trykke denne fortellingen.)

Guds løfter til Israel står fast

Av Per Haakonsen

Vi lever i en tid hvor ledende medier taler nedsettende om ISRAEL. Fakta som taler Israels sak blir fortiet og Israels situasjon blir neglisjert. Vi hører for eksempel ikke et ord om de tusener av jøder i Nord-Israel som i årevis har måtte flykte fra sine hjem og sitt arbeid på grunn av rakettflommen fra Hezbollah. Mens all medfølelse med jødene er fraværende er det derimot ingen ende på en detaljert skildring av Israels bombing i Libanon. Det er ikke spøk å underslå virkelighetsbilde på denne måten fordi man forleder opinionen til å tro at krigen i Midtøsten utelukkende skyldes Israel.

Men la oss et øyeblikk skifte spor og se hva Bibelen sier om Israel. Her er det Guds røst som taler og ikke menneskenes tanker. Det er en lettelse for oss som tror.

"Herren hegner om sitt folk fra nå av og til evig tid" (Sal 125,2).

"For Herren har utvalgt Jakob, han har gjort Israel til sin eiendom" (Sal 135,4).

Israel har en spesiell status. Det er Guds utvalgte folk. De har en posisjon i Guds frelsesplan som intet annet folkeslag har. Derfor er de også til evig tid hegnet om av Herren selv. Israel har mange fiender. Slik har det alltid vært. Dagens situasjon hvor Israel er omgitt av 7 fiendtlige arabiske stater er derfor ikke noe nytt. Det kan se mørkt ut i menneskenes øyne. Men da er det godt å vite at Herren hegner om Israel.

"Han sa: til deg gir jeg Kan'ans land til arv og eiendom" (Sal 105,11).

"Han gav dem hedningefolks land. Det som folkeslag hadde arbeidet for, tok de til eie" (Sal 105,44).

"Han drev hedningene ut for deres øyne, og deres land skiftet han ut som arv til sitt folk, og han lot Israels stammer bo i deres telt" (Sal 78,55).

"Du drev hedningene ut med din hånd, men våre fedre plantet du. Du ødela folkeslag, men våre fedre lot du utbre seg" (Sal 44,3).

Ka'ans land er der hvor Israel, Vestbredden og Gaza ligger i dag. I Gammeltestamentlig tid var landet bebodd og opparbeidet av andre folkeslag. Men ved Herrens hånd ble de drevet bort og gitt Israel til arv og eiendom. De fikk altså et område som egentlig ikke tilhørte dem og som de heller ikke hadde hatt noe strev med å opparbeide.

Mine tanker går til dagens situasjon. Da jødenes innvandring begynte på slutten av 1800 tallet, var det en klar arabisk majoritet i landet. Gjennom årenes løp gikk dette flertallet tapt og etter krigen i 1948 ble det helt borte. Jødene tok landet i eie likesom under innvandringen i Ka'anan. Det er grunn til å spørre: Er det ikke Herrens finger vi ser? Det som har skjedd før, skjer igjen. Det skaper forståelse å trekke frem de historiske paralleller.

Noen vil sikkert være uenig i dette, men Guds ord ligger fast. Gud er den samme i dag som i går. Guds ord forandrer seg ikke med tiden. Løftene til Israel ligger fast – herunder landløftet.

De bibelversene vi har hentet frem over, er tatt fra Salmenes bok. Jødenes bønnebok – vår bønnebok. La oss bruke den flittig og be for Israel. La oss også be for oss selv, så vi ikke blir fordømt sammen med hedningene.

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Bibelsk Tro
5/2026

Abrahams velsignelse. Del 2

Av Kjell Dahlene

Fortsettelse fra nr 4

Et stort folk

"Jeg vil gjøre deg til et stort folk. Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse." 1 Mos 12,2.

Velsignelsen som Gud gav Abraham, er grunnleggende for å forstå budskapet i Bibelen. Kallet han fikk ble stadfestet med et liv under Guds velsignelse. Han fikk oppleve Guds nærhet og omsorg. Velsignelsen til Abraham har mange dimensjoner. Vi vil løfte fram noen av dem og gi dem innhold.

Velsignelsen ble knyttet til de rike løfter som Gud gav dette folket.

Først skal vi framheve at oppfyllelsen av velsignelsen hviler på Guds handlinger. Dette var ikke en oppgave som ble lagt på Abraham. Hans forsøk med Hagar mislyktes, 1 Mos 16. De løftene han selv gav til Abraham, ville Herren selv virkeliggjøre. *"Jeg vil gjøre deg til ..."*

Gud Herren som åpenbarte seg for og utvalgte Abraham og hans ætt, han er den som ser enden fra begynnelsen, Jes 46,10. Han er alfa og omega i alle ting, Åp 1,8.

Vi kjenner ikke vår egen etterslekt, men det gjør Herren. Han ser slektslinjene helt fram til enden. Hebreerbrevets forfatter sier at Levi og det levittiske prestedømmet var i Abrahams lend da Melkisedek velsignet Abraham. Dermed var også Levi under denne velsignelsen og det som fulgte med, Heb 7,9-10. Herrens velsignelse er en profeti om hva Herren vil gjøre med Abrahams etterkommere. Etterslekt er ikke et selvsagt gode. Selv har jeg i min egen slekt sett slektslinjer dø ut. Noen ganger minker store slekter i stedet for å øke.

Abrahams slektslinje så lenge mørk ut. Han så seg rundt og tenkte at Elieser fra Damaskus skulle arve ham, 1 Mos 15,2-3. Han var Abrahams betrodde tjener.

Men det som begynte i det små, ble til noe overveldende stort. Løftet til Abraham var så rikt at Herren ba ham løfte blikket mot stjernehimmelen og telle stjernene, 1 Mos 15,5, se på støvet på jorden, 1 Mos 13,16, og sanden ved havet, 1 Mos 22,17. Å telle dette var en umulig oppgave. Alt dette vitner om slekten etter Abraham. Så tallrik skulle den bli.

Likevel avgrenset Herren slektslinjen. Abrahams førstefødte, Ismael – som han fikk med trellkvinnen Hagar – skulle ikke være bærer av Abrahams velsignelse. *"For trellkvinnens sønn skal ikke arve med sønnen min, med Isak"* 1 Mos 21,10. Men Herren skulle også dra omsorg for Ismael.

Det var sønnen Isak som skulle føre ætten videre under Guds velsignelse. Denne sønnen fikk han med sin utvalgte hustru Sara. Navnet Isak betydde latter og avslørte Abraham og Saras vantro, men åpenbarte Guds trofasthet.

"Jeg vil velsigne henne, og gi deg en sønn også med henne. Ja, jeg vil velsigne henne og hun skal bli til folkeslag, konger over mange folk skal fremgå av henne." 1Mos 17,16.

Isak og hans kone Rebekka fikk tvillingene Esau og Jakob, men Herren utvalgte Jakob til å føre velsignelsen videre i ætten. Slekten skulle spres videre gjennom Jakobs tolv sønner, som alle ble stamfedre. Tolv er utvelgelsens tall i Bibelen. Esau ble ikke bærer av velsignelsen. Han foraktet førstefødselsretten, Heb 12,16.

Hva gjorde Herren med ætten til Abraham?

Abrahams ætt ble et tallrikt folk

Israels folk ble i Egypt utsatt for folkemord. Farao gav beskjed om at alle guttebarn som ble født, skulle kastes i Nilen. Men det tillot ikke Himmelens Gud. Selv under slike truende og vanskelige forhold, økte folket i antall.

"Og Gud gjorde vel mot jordmødrene. Folket økte og ble meget tallrikt" 2 Mos 1,20.

Løftene om at Abrahams ætt skulle bli tallrik, er gjentatt mange ganger i Skriften. Det ble registrert av fiendene deres og av dem som skulle lede folket. Salomo ber om nåde til å lede Israels folk på en god måte. Han sier: *"Herre Gud, så la nå ditt ord til min far David bli sannhet! For du har gjort meg til konge over et folk som er så tallrikt som støvet på jorden."* 2 Krøn 1,9.

Dette ble stadfestet av profetene. *"Men likevel skal tallet på Israels barn bli som havets sand, som ikke lar seg måle eller telle. Og det skal skje: På det stedet hvor det ble sagt til dem: Dere er ikke mitt folk! – skal det bli sagt til dem: Den levende Guds barn!"* Hos 1,10. Se også 1 Mos 35,11-12!

Abrahams ætt er løftenes folk

Gud gav Abraham og hans ætt denne sjufoldige velsignelsen og knyttet sine løfter til den. De er risset inn for evigheten. Skriften stadfester stadig løftene til Abraham. De kaster både tidens og evighetens strålende lys over Abrahams ætt.

Herrens løfter er det store aktivum Abrahams ætt er bærer av. De er kalt til å leve i dette adelskapet. Profetene har med gnistrende ild avslørt folkets synder og forvendte holdninger. Likevel blir ikke løftene til Abraham ugyldige. De står over alle senere hendelser, Gal 3,17-18.

Når Paulus påpeker Israels store fortrinn, er løftene de eier et av dem. De ble gitt til Abraham og er aldri kalt tilbake.

Heftet "Når han kommer"

Heftet "Når han kommer" ble utgitt i 1971 på norsk. Originalens tittel er: "När han kommer". Det er den svenske teolog og bibeloversetter David Hedegård (1891–1971) som har skrevet det.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaghuset Lunde A/S til å trykke opp heftet på nytt.

I dette heftet tar David Hedegård for seg forskjellige og aktuelle tema angående utviklingen i naturliv, samfunnsliv og i kirken.

Heftet er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post betales porto av mottaker!

"De er jo israelitter. Dem tilhører barnekåret og herligheten og paktene og lovgivningen og gudstjenesten og løftene." Rom 9,4.

Det er Abraham som er nøkkelen og garantisten. *"Samme natt åpenbarte Herren seg for ham og sa: Jeg er din far Abrahams Gud. Frykt ikke, for jeg er med deg. Jeg vil velsigne deg og gjøre din ætt tallrik for min tjener Abrahams skyld."* 1 Mos 26,24. Se 2 Mos 32,13.

Et utvalgt folk

Abrahams ætt – folket han var opphav til – står i en særstilling i forhold til alle folk på jorden. Himmelens Gud ser til dette folket og har gitt det en sentral plass i frelseshistorien. Gjennom utvelgelsen blir folket et vitnesbyrd om den eneste sanne Gud.

"Abraham skal jo bli et stort og mektig folk, og i ham skal alle jordens folk velsignes. Jeg har utvalgt ham for at han skal befale sine barn og sitt hus etter seg at de skal følge Herrens vei og gjøre rettferd og rett, slik at Herren kan la Abraham få det som han har lovet ham" 1 Mos 18,18-19.

Under ørkenvandringen syndet folket grovt mot Israels Gud. De stod i fare for å bli forkastet, men Moses ber for dem.

"Hvordan kan jeg da vite at jeg har funnet nåde for dine øyne, jeg og ditt folk, hvis ikke du går med oss, slik at jeg og ditt folk blir æret fremfor alle folkeslag på jorden?" 2 Mos 33,16.

"Velsignet skal du være fremfor alle andre folk." 5 Mos 7,14.

Israels utvelgelse berodde ikke på at de var bedre enn andre folk. Det var Guds suverene beslutning. Han elsker dette folket.

"Så skal du vite at det ikke er for din rettfedighets-skyld Herren din Gud gir deg dette gode landet til eie. For du er et hardnakket folk." 5 Mos 9,6.

Alle tanker om at de fortjente å være Guds utvalgte folk, skulle lukes ut av deres erkjennelse. Utvelgelsen er nåde fra først til sist. Den hviler på de løfter Gud gav til fedrene.

"For et hellig folk er du for Herren din Gud. Deg har Herren din Gud utvalgt av alle folk på jorden til å være hans eiendomsfolk. Ikke fordi dere var større enn alle andre folk, fant Herren behag i dere, så han utvalgte dere. For dere er det minste av alle folkene. Men fordi Herren elsket dere, og fordi han ville holde den eden han hadde sverget deres fedre, ..." 5 Mos 7,6-9; 5 Mos 14,2.

Et hellig folk

Å høre til det utvalgte folket, førte med seg en sterk forpliktelse. Deres liv og livsførsel skulle være et vitnesbyrd om Guds storhet og makt. Når folket var lydig mot Gud og hans lover, høstet de stor godhet og overflod fra Himmelens Gud. Han ville gjøre dem fruktbare, og deres henders gjerning skulle lykkes. Slik skulle de være et vitnesbyrd om den Gud som var midt iblant sitt folk.

"Dere skal være et kongerike av prester for meg og et hellig folk. Dette er de ordene du skal tale til Israels barn." 2 Mos 19,6.

At de skulle være et hellig folk, betydde at de skulle leve i Guds ordninger, i pakten de var innesluttet i. Sabbaten stod sentralt som et tegn på pakten.

"Derfor skal dere holde sabbaten. Den skal være hellig for dere. Den som vanhelliger den, skal visselig lide døden. Hver den som gjør noe arbeid på den dagen, han skal utryddes av sitt folk." 2 Mos 31,14.

De skulle leve annerledes enn folkene omkring seg. De skulle ikke gifte seg med fremmede og dermed føre folket bort fra Israels hellige. Det er deres forhold til Gud som gjør dem til et hellig folk.

"Tal til hele Israels barns menighet og si til dem: Dere skal være hellige, for jeg, Herren deres Gud, er hellig." 3 Mos 19,2.

Det at de er et hellig folk, griper inn i livet deres på mange måter. Først og fremst innebærer det at de akter på det Herren taler til dem. *"Og de skal kalles det hellige folk, Herrens gjenløste."* Jes 62,12.

Et eiendomsfolk
Abrahams ætt er Guds eiendom. Det er han som har retten til dem. Derfor følger han dem så nøye. Han våker over dem og tar seg av dem når de vender seg bort. De er umistelige for ham. Israels folk kan ikke kvitte seg med Israels Gud. Under alle forhold er de underlagt ham. *"Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom fremfor alle folk – for hele jorden er min."* 2 Mos 19,5.

Abrahams ætt er et velsignet folk
Denne sannhet møter vi på mange måter i Skriften. Men en hendelse gjør den tydelig for oss. Israels barn gikk gjennom Moabs land på vei til Kanaan. Kongen i Moab, Balak ble redd og sendte bud etter profeten Bileam. Han skulle forbanne Israels folk og gi moabittene seier over dem. Balak ville belønne Bileam rikelig dersom han gjorde det. Bileam hadde lyst på belønning, men stod også i et direkte forhold til Himmelens Gud. Da han ba Gud om tillatelse til å forbanne Israel, fikk han et klart svar fra himmelen.

"Da sa Gud til Bileam: Du skal ikke gå med dem. Du skal ikke forbanne folket, for det er velsignet." 4 Mos 22,5-12.

Ingen forsøk på å forbanne Israel lyktes for Bileam, for Himmelens Gud hadde lagt dette folket inn under velsignelsen. Les historien i 4 Mos 22 og 23. *"Herren skal gi sitt folk kraft. Herren skal velsigne sitt folk med fred."* Sal 29,11.

Abrahams ætt er paktens folk – omskjærelsens pakt
Dette folket skulle bære paktens tegn på sitt legeme. Alle guttebarn skulle omskjæres som et vitnesbyrd om at de tilhørte pakten og var forpliktet på den. *"Dette er min pakt som dere skal holde, pakten mellom meg og dere og dine etterkommere: Alt mannkjønn hos dere skal omskjæres. Dere skal omskjæres på deres kjøds forhud, og det skal være tegnet på pakten mellom meg og dere."* 1 Mos 17,10-11.

Israel er Guds folk
At Israel er Guds folk, betyr at folket er stort – ikke bare tallmessig, men også innholdsmessig. Det er viktig og avgjørende både i fortid og framtid. Utsagnene om at Israel er Guds folk, er overveldende mange, men la meg bare ta med noen få. *"Du skal føre mitt folk, Israels barn, ut av Egypt."* 2 Mos 3,10. *"For sitt store navns skyld vil ikke Herren forlate sitt folk – siden Herren har funnet for godt å gjøre dere til sitt folk."* 1 Sam 12,22.

Israels folk er et annerledes folk
Allerede da Israels barn kom til Egypt, skilte de seg ut. De drev med sauehold. Et arbeid som virket motbydelig for egypterne. Derfor holdt de seg for seg selv. 1 Mos 46,32-33. Profeten Bileam la også merke til dette særtrekket. *"Se det er et folk som bor for seg selv, og blant hedningefolkene regner det seg ikke."* 4 Mos 23,9.

De skilte seg ut. Herren var deres Gud og hos ham søkte de sin tilflukt. Å være annerledes faller ikke i god jord. Derfor har Israels folk vært et forfulgt folk. Begrunnelsen til Haman som ville utrydde folket var: *"Og Haman sa til kong Ahasverus: Her er et folk som bor spredt for seg selv blant alle andre folk i alle ditt rikes landskaper. Deres lover er forskjellige fra alle andre folks. De holder seg ikke etter kongens lover, og det høver ikke for kongen å tåle dem."* Est 3,8.

Han fikk kongen til å gi tillatelse til å utrydde jødene. Det så ikke lyst ut, men Herren våket over folket sitt og fridde dem ut. Hatet fra andre folk har jødene siden måttet leve med.

Israel er et betydningsfullt folk i endetiden. Det vil vi ta fram i artikkel sju.

Gunnar Holth til minne

En gudfryktig hedersmann, Gunnar Holth, fra Sylteosen er forfremmet til herligheten. Den 28. juli 2026 ble han brått og uventet hentet hjem til Jesus. Han ble begravet fra Myrbostad kirke onsdag den 12. august med stor deltagelse av både slekt og venner.

Gunnar Holth ble født den 20. mars 1946 på St. Josephs Hospital i Fredrikstad. Han vokste opp i Råde i Østfold og Dillingøy ved Moss.

1961-1963 tok han realskolen på Hurdal. Eksamen artium tok han på KG i Oslo, og i 1969 ble han ferdig utdannet lærer ved Oslo lærerskole

I 1970 tok han grunnfag i kristendom ved Norsk Lærerakademi i Bergen.

Samme år giftet Gunnar seg med Astrid Johanne Hagerup, og senere fikk de to barn sammen, Kristin og Ragnar.

De bosatte seg i Oslo hvor han fikk en kombinert stilling som lærer og husfar på studentboligen på Fjellhaug.

I 1973 flyttet de til Romsdalen hvor Gunnar fikk en lærerstilling ved Skjevik ungdomsskole. Fra 1986 til han ble pensjonist var han ansatt ved Vågsetra ungdomsskole på Nesjestranda.

Gunnar Holth var engasjert i både indremisjon og ytremisjon og hadde en stor vennekrets over hele landet. At han hadde tillit blant misjonsfolket, kom klart fram da han i 1976 ble valgt som medlem av hovedstyret i Norsk Luthersk Misjonssamband (1976 – 1982).

Gunnar var glad i å synge. Da han bodde i Oslo, var han med i ungdomskoret Jubilo. Senere sang han ofte på møter, også av og til sammen med kona.

I de senere år var han ofte ute og hadde møter og sangmøter for Misjon Sarepta, både på hjemlige trakter og andre steder i landet. Han ble alltid godt mottatt hvor enn han kom.

I 1992 ble Stiftelsen På Bibelens Grunn dannet, og Gunnar ble valgt inn som varamann til styret og ble det til sin dødsdag.

Som varamann til styret kunne han sjelden delta på styremøter på grunn av den store avstanden mellom Romsdalen og Rogaland, men han kom ofte med gode råd og oppmuntringer. Ingen andre har vært med så mange år i styresammenheng som Gunnar, og han vil bli savnet.

Vi vil nok savne han mest som fast medarbeider i Bibelsk Tro. Sin første artikkel i Bibelsk Tro hadde Gunnar i nr. 1/1993 kalt «Sang og musikk» hvor han gjorde rede for sitt musikksyn. Han

skriver at han aldri har vært i tvil om at det er åndsmakt i musikken. Så sier han: «Etter at jeg som ung ble født på ny, til livssamfunnet med Frelseren, ble jeg også befridd fra krefter som hadde begynt å få et solid grep på meg – en musikk som med sin makt ville styre min vei, mine tanker, mine behov og lyster – mitt liv.

Musikk har til alle tider hatt en veldig evne til å påvirke mennesker. Det finner vi eksempler på i Bibelen. Ja, den har evnen til å påvirke oss direkte og på en mer umiddelbar måte enn ord og begreper. Nettopp derfor er musikken slik en sterk påvirkningsfaktor, enten vi er det bevisst eller ikke.»

Gunnar skrev fast i jule– og påske-nummeret av Bibelsk Tro. I julenummeret skrev han om julens viktigste budskap: Om Jesu komme til jord. Alltid hadde han med en eller flere salmer/sanger som han siterte og kommenterte til oppbyggelse og trøst.

Likedan skrev han om påskens herlige budskap med sitater fra salmer og sanger. Gunnar var ofte ute og talte Guds ord. For Stiftelsen På Bibelens Grunn talte han både på enkelte møter og bibelsamlinger. Det var alltid godt å sitte under hans talerstol og lytte til hans bibeltimer og taler. Vi merket alltid at han hadde arbeidet grundig med tekstene og framførte sine bibeltimer/taler på en klar og konsis måte. Det sentrale hos ham var alltid Jesu liv og gjerning, frelsens storhet og livet som en kristen i en vond verden.

Vi er takknemlige for at han forkynte ordet så klart, både lov/evangelium, synd/nåde, til frelse, oppbyggelse og evig liv. Han var også en bønnens mann. Vi er takknemlige for hans forbønn for arbeidet i Stiftelsen, og hans iver for å nå ut med evangeliet til alle mennesker.

Gunnar hadde lett for å omgås mennesker, særlig ungdommer. Han hadde glimt i øye og kunne slå av en fortelling eller en spøk til stor glede for både voksne og unge mennesker.

Det blir et stort savn for oss i Stiftelsen På Bibelens Grunn at Gunnar er fysisk borte, men en stor trøst at han nå har nådd fram. Mye av det han selv forkynte og sang om, har han nå oppnådd i Paradis hos Jesus Kristus. Han har seiret i kraft av Lammets blod og er salig til evig tid.

Gud være lov og evig takk!

La oss i våre bønner huske på hans kjære Astrid Johanne, barna og barnebarna! For savnet hos dem er nok stort over at Gunnar ikke er fysisk blant dem lenger.

Vi lyser fred over Gunnar Holths gode minne!

Av Olav Hermod Kydland

Håpets trøst

AV CHRISTIAN SCRIVER

Håpet gir Guds barn den største trøst i deres trengsler. *"Vi skal ha håp ved det tålmod og den trøst som Skriftene gir"* (Rom 15,4).

Det naturlige mennesket kan ha mange slags håp. De uomvendte kan også si: *"Vi håper på Gud likeså vel som de andre"*. Men det levende håp er knyttet til de forjettelser som Gud har gitt oss i sitt Ord. Og disse er ikke for de ugudelige og ubotferdige, like så lite som roser og liljer er for svinene og lyset for nattfugler og flaggermus, men bare for dem som frykter Herren. De ugudeliges håp er som en røyk som farer bort og forsvinner. Når døden nærmer seg, henter man en prest, skrifter for ham og får nattverden. Så blir man erklært for salig uten å være født til et levende håp.

I håpet har vi "et anker for sjelen som er trygt og fast og når innenfor forhenget" (Heb 6,19). Når skipet skal kaste anker, slipper man det ned gjennom de skummende og larmende bølger. Man vil nå bunnen. Den ser vi ikke; men vi kjenner om vi har nådd den. Så kaster vi anker, og det sling-rende skipet kommer til ro. Slik er det også med den troende sjels håp. Det trenger igjennom trengsler og farer, nød og anfektelser, inntil den når den faste og sikre grunn, den levende og allmektige, barmhjertige og trofaste Gud. Dette bringer sjelen ro midt i dens uro. Om himmelen er dekket med mørke skyer, trenger likevel håpet igjennom og følger sin Frelser, som gikk gjennom forhenget og fant en evig forløsning (Heb 9,12).

Så lenge Jesus er Jesus, har den troende sjel en sikker og fast og uforanderlig grunnvoll. Håpet blir da den troendes kikkert. Med det kaster vi et blikk inn i himmelen og beskuer den lovede herlighet og salighet. Ved håpet blir vi innvortes trøstet og styrket. Håpet gir tålmodighet og hvile. Det er den beste leskedrikk for den syke og matte sjel. Det skjenker trøst i alle bitre sorger. Det gjør hjertet glad. Vi blir *"glade i håpet og tålmodige i trengselen"* (Rom 12,2). I det levende håp har vi en frelsens hjelm som beskytter oss mot satans gloende piler. "Den som har dette håp, renser seg selv" (1Joh 3,3).

"Håpet er gjemt i himlene for oss" (Kol 1,5). Gud selv og den Herre Jesus Kristus er vårt håp. Kan da noen være rikere enn en troende sjel, selv om man ikke eier noe annet enn håpet? Står noen fastere enn den som forlater seg på Gud, og midt i all sin skrøpelighet har omfavnet livsens tre, den Herre Jesus Kristus? Her er de svakes kraft, de sykes trøst og de døendes liv.

Fra boken "Sjeleskatt", Lunde Forlag, Oslo 1988

INDIA-HJELP TIL JUNGELSKOLEN

Kan noen hjelpe oss med en skole og et hospital i Anantagrir-jungelen? 1200 analfabete barn, 45 stammer.

Takk for gaven på Vipps: 712003.

Bank 3030.38.96194, sendes til: Jungel Aid BA India.

Ingrid/Steinar Handeland, Hovsheradvn 484, 4462 Hovsherad.

Det forsonende blodet – et vitnesbyrd av en jøde

Av Henric Staxäng

En eldre jøde kom på et evangelisk møte, for jøder, i San Francisco, våren 1898 og fortalte følgende merkelige historie om sin erfaring når det gjaldt Guds frelsende nåde: ”De fleste jøder glemmer at med alt det de har, mangler de fortsatt det som Herren først av alt krever. Hvor de enn undersøker i Det gamle testamentet møter de kravet om blod. Men hvor mye jødene enn søker, kan de ikke finne dette i sin gudsdyrkelse slik den er i dag.”

Den gamle jødiske mannen fortsatte: ”Jeg ble født i Palestina for nesten 100 år siden. Som barn ble jeg bedt om å lese Mose lov, salmene og profetene. Når jeg ble eldre og studerte loven med dypere alvor, ble jeg overrasket av å se hvilken plass blodet har i alle religiøse seremonier etter loven, og ikke mindre overrasket ble jeg av å se at blodet mangler i nåtidige jødiske seremonier. Igjen og igjen leste jeg 2 Mos 12 og 3 Mos 16 og 17. Særlig ett vers lød i mine ører dag og natt: For blodet er det som gjør soning, fordi sjelen er i det. Jeg visste at jeg hadde brutt loven. Jeg behøvde forsoning. År etter år slo jeg meg for brystet med tanke på den store forsoningsdagen og bekjente mitt påtrengende behov for forsoning, som skulle skje gjennom blod, men det fantes intet blod. Intet annet enn blodet kunne forsone sjelen. I min nød søkte jeg råd hos mange andre rabbinere. Jeg forsøkte å roe meg, men kunne ikke. Jeg hadde bare ett spørsmål: Hvor skal jeg finne det forsonende blodet?

Etter fyllt 30 år, forlot jeg Palestina og dro til Konstantinopel (dagens Istanbul). Samme spørsmål lød stadig i mitt indre og en dyp uro over mine synder lå i min sjel. En kveld gikk jeg langs en av de smale gatene i Konstantinopel og oppdaget en plakat, som opplyste om at det skulle være møte for jøder. Jeg ble nysgjerrig og åpnet døren til lokalet og gikk inn. Idet jeg satte meg ned hørte jeg en si: ‘Og Jesu, hans Sønns blod renser oss fra all synd.’ Dette var mitt første bekjentskap med kristendommen. Jeg lyttet så intenst at jeg nesten glemte å puste. For taleren fortsatte å forklare, at etter Guds Ord skjer ingen syndsforlatelse uten blodsutgytelse. Men Gud har gitt oss sin enbårne Sønn, Guds Lam, som døde for oss og at alle som i sin nød flyr til ham og fortrøster på ham, får forlatelse for alle sine synder, i hans blod. Dette var den Messias som vi leser om i Jes 53 og hans lidelse skildres i den 22. salmen. Jeg fikk nåde til å stole på og fortrøste meg på dette som min eneste redning, og jeg fant fred. Nå elsker jeg å lese Det nye testamente og se hvordan alle forbilder i loven er oppfylt i Jesus. Hans blod er utgytt for syndere. Det har tilfredsstilt Gud, og det er det eneste midlet til frelse for både jøder og hedninger. Har du funnet dette forsonende blod? Har du ingen annen forsoningsgrunn enn Guds Lam som har blitt ofret for oss?”

Dette gripende vitnesbyrdet av en omvendt jøde minner oss om hva som er kjernen i vår kristne tro. Ordet om korset og ordet om Jesu Guds Sønns blod er en dårskap for den menneskelige fornuft. Men her er kraften i evangeliet til frelse for hver den som tror. Rosenius skriver i Husandaktsboken: ”Hver og en som holder seg til Kristus og vandrer i lyset, er for blodets skyld alltid ren innfor Guds åsyn. Han flyr til nådestolen (Kristus) med alt det onde som rører seg i tanker, ord og gjerninger. Han har blodets forsoning til beskyttelse, og i dette blod er han ren.”

En gammel Ordets tjener som hadde tjent Herren i 50 år, lå for døden. Han kom i anfektelse innfor møtet med döden. Så fikk han høre disse ordene av en kristen venn som besøkte han: *”Jesu, hans Sønns blod renser oss fra all synd”* (1 Joh 1:7). Da svarte den gamle: ”Takk, det holder!”

Hans eget arbeid i Guds rike ga ham ikke den minste trøst, bare dette ene: Hva Jesus allerede hadde gjort, hans soningsdød på korset. Det ga han fred i hjertet. Ja, hvorfor er Guds Sønns blod så viktig for at vi skal bestå innfor Den Hellige Gud? Hebr 9:22 svarer: *"Uten at blod blir utgytt, blir ikke synd tilgitt."*Ja, Gud har besluttet *"ved ham* (Kristus) *å forlike alle ting med seg selv da han gjorde fred ved blodet på hans kors"* (Kol 1:20).

Luther sier om Jesus at "han er min herre som, har gjenløst meg, fortapte og fordømte menneske, kjøpt meg og frelst meg fra alle synder, fra dødens og Djevelens vold, ikke med gull eller sølv, men med sitt hellige dyre blod og sin uskyldige pine og død, likesom han er oppstått fra de døde, lever og regjerer i evighet."

Prøv åndene om de er av Gud!

Av Axel Lundholm Saxe

I 1 Johs 4,1ff advares vi mot å *"tro ... enhver ånd"*. Dvs. vi advares mot å uten videre ta alt som forkynnes i en menighets-sammenheng for gode varer, enten det nå gjelder vanlige prekener, profetiske budskap eller vitnesbyrd.

Apostelen Johannes formaner oss derimot til å prøve *"åndene om de er av Gud!"*; og det gjør han fordi – som han sier – *"mange falske profeter er gått ut i verden"*.

Forkynnelsen skal prøves i forhold til "apostlenes lære" om hvem Jesus er, jfr. 1 Johs 4,5-6, der "De" jo sikter til de falske profetene, mens "Vi" og "oss" i første rekke sikter til Jesu apostler.

Samtidig legger Johannes i sitt 1.brev vekt på at alle sanne kristne har en *"salvelse av Den Hellige og vet alt"* (2,20; jfr. 2,27). Dvs. vi har fått Den Hellige Ånd ved troen på Jesus, og han *"har dermed gitt oss forstand så vi kjenner Den Sanne"* (5,20a).

"Antikristens ånd" er "lovløshetens" ånd!

Ut fra Johannes' kriterium her i teksten vår, kan det ved første øyekast virke som en forholdsvis enkel sak å skulle avgjøre hvem som er sanne og hvem som er falske profeter: *"....hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud, og hver ånd som ikke bekjenner Jesus som Kristus, kommet i kjød, er ikke av Gud."*

Men som det fremgår av bla. George Johnsens innledning til Johannes' første brev i Bibelverkets kommentar (Oslo 1976), så avspeiler dette kriterium et vesentlig trekk ved "den utbredte religiøs-filosofiske moteretning i datiden, gnostisismen". Om denne står det videre (s. 12):

"Den gnostiske retningens talsmenn opptrådte som åndelige veiledere og forkynnere (sml. 4,1 og 5), og nettopp fordi de påberopte seg en særlig innsikt (gnosis) av en høyere art enn den vanlige – det kunne gjelde dogmatiske så vel som etiske spørsmål – fikk de lett folks øre. … Denne læremessige utglidning og deformering av selve kjernepunktet i den kristne tro – læren om Kristi person – kunne ikke unngå å få også farlige praktiske følger i menighetens og de kristnes liv. Når Kristi person og dermed hans autoritet ble undergravd og svekket, var det ikke underlig at også respekten for hans bud og befalinger ble tilsvarende redusert."

Dette siste stemmer jo med at *"Antikristens ånd"* – som Johannes sier er de falske profetenes "ånd" (jfr.v. 3b) – nettopp er *"lovløshetens ånd."* For Paulus omtaler jo i 2 Tess kap. 2 Antikrist som "lovløshetens menneske" (v. 3) og som "den lovløse" (v. 8-9); og samtidig sier han at *"lovløshetens*

hemmelighet er alt virksom" (v. 7; jfr. både 1 Joh 1,3c: *"... allerede nå i verden"*, og 2,18b: "… det er alt nå stått fram mange antikrister").

I Jesus har vi seiret over de falske profetene!
Når det derfor i dag blir forkynt fra prekestoler i Den norske kirke og andre kirkesamfunn, at noe som Bibelen utvetydig betegner som synd ikke er det likevel, men kan velsignes av Gud, så må vi derfor være klar over, at dette er utslag av denne "Antikristens ånd, som… allerede nå er i verden"!

Men samtidig skal vi være frimodige, for selv om man prøver å tvinge oss til å godta all denne lovløsheten vi ser på det seksuelle området, så har vi i kraft av Jesus "seiret over dem", dvs. over de falske profetene (jfr. 1 Johs 1,4) – så lenge vi da ikke selv gir etter for fristelsen til å nedtone Guds Ords klare tale om hva som er synd og skam!

Dette gjelder selvsagt ikke minst i våre egne liv. Om vi faller i synd, så må vi derfor se å få bekjent det og få gjort opp med Gud (og om nødvendig også med mennesker!) med en gang, jfr. 1 Johs 1,9: "Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet."

Et klart vitnesbyrd mot "Antikristens ånd"

Men vi er også kalt til å vitne for mennesker om Guds Ords sannhet. Et slikt klart vitnesbyrd kunne man lese om i avisen Dagen 16/6-26, der ingressen til et nyhetsoppslag lød slik: "Da Hemsedal skole heiste prideflagget, sa Tone Lenning opp den faste lærerstillingen hun hadde hatt i 16 år."

I artikkelen sto det videre bla., at "denne våren søkte hun på en stilling som lærer på samme sted, under forutsetning om å få

"Vekkelse og villfarelse"

Denne boken er et grundig oppgjør med trosforkynnelse slik den har oppstått i USA og vunnet innflytelse også i Norge.

I de ulike menighetene prget av herlighetsteologi kan en høre store ord, glitrende visjoner og klare løfter om Guds helberdelse, velsignelse og kraft. Mange unge har latt seg begreistre. – Men jeg er redd for at dersom de blir i bevegelsen og går inn for å lære det som undervisningene, bøker og kassetter byr dem, vil de bli ført bort fra Bibelens Jesus Kristus, skriver Geir Harald Johannessen

I denne utgaven av boken er det føyd til et avsnitt om den såkalte "Torontovekkelsen."

Geir Harald Johannessen har vært soknepresti Rolvsøy, Fredrikstad. Han har utgitt flere bøker. Boken er trykt i 2022.

Boka koster kr. 200,- Vipps til 48381008 med din adressen, så vil boken bli sendt til deg.

permisjon uten lønn i juni, på grunn av flaggingen. Hun ble ønsket velkommen tilbake som lærer, men ble bedt om å lukke øynene for prideflagget i juni. … Lenning syntes det var vanskelig å avgjøre om hun skulle gå tilbake til jobben som lærer. Noen dager før hun skulle svare, leste hun Josva kapittel 23 i Bibelen. Hun opplevde kapitlet som en bekreftelse på at hun skulle stå fast ved valget sitt og ikke gi etter. Da det samme kapittelet ble lest opp to dager etterpå i menigheten hun tilhører, kjente hun på et alvor. – Jeg skjønte at jeg ikke kunne gå på kompromiss, jeg kjente på en gudsfrykt, forteller hun.

Tone Lenning gjorde helt rett, for som jeg tidligere var inne på, så er det et utslag av "Antikristens ånd" – eller den "lovløshetens hemmelighet som alt er virksom" – når falske profeter i Den norske kirke og andre kirkesamfunn nå forkynner, at Gud kan velsigne noe som i Guds Ord klart kalles synd og skam!

Pride-slagordene faller raskt i Bibelens lys

La meg i den forbindelse sitere noe av hva daglig leder i Sarepta, Ole Andreas Meling, skrev i et leserinnlegg i Dagen 18/6-26 ("Pride aksepterer alt, Gud tilgir alt"):

"Pride-bølgen sluker den ene etter den andre. Også folk som bekjenner seg til kristen tro, ledere og menige. Mange svelger denne nye moralen, for moralske og nestekjærlige skal jo kristne være!

Det er helt avgjørende i denne tiden å kunne stå støtt. Og det er bare en måte å stå støtt på. Det finnes bare et fjell å bygge sitt hus på. Det er Guds Ord, slik vi finner det i Bibelen.

Her ser vi hvordan alt er snudd på hode. Det onde er godt og det gode er ondt. Kaster vi Bibelens lys over Pride-slagordene, faller de raskt.

"Alle må få være den de er!". Dette slagordet forveksler en med det en gjør. Den en er, skal en både godta og elske. Det en gjør, skal derimot vurderes etisk.

Bibelen sier hvem du er, et menneske skapt i Guds bilde og elsket av Gud. Men den sier også at du er en synder, med alle mulige begjær som fyker hit og dit. Men derfor trenger vi Bibelen til å sortere ondt fra godt."

Det er hjelp å få i den åndelige kampen vi står i

Som det indirekte går frem av dette sitatet, så står vi altså i dag i en åndelig kamp, der sannheten om hvem Gud er og hva han har sagt i sitt Ord blir motsagt av falske profeter. Disse går ikke – som på Johannes' tid – direkte til angrep på læren om at Jesus er både sann Gud og sant menneske (jfr. 1 Johs 2b: *"... at Jesus er Kristus, kommet i kjød"*). Men indirekte gjør de det likevel, nemlig ved å benekte hans og hans apostlers lære om hva som er Guds bud og vilje for våre liv!

En god hjelp til å stå støtt i denne tiden – som Ole Andreas Meling skrev – kan vi som kristne her i Norge få gjennom "Stiftelsen MorFarBarn" sine forskjellige ressurser. Senest 20. juni hadde de f.eks. en helsides annonse i Dagen: "Sannheter, refleksjoner og overbevisninger i en Pride-farget tid". Anbefaler nettstedet deres!

Han som er i oss, er større enn han som er i verden!

Men fremfor alt må vi huske på dét som Johannes sier i 1 Johs 4,4b, nemlig at "han som er i dere, er større enn han som er i verden". I sin nylig utkomne bok: "Kom og drikk. Om Åndens nye liv, kjærlighet og kraft" (Proklamedia 2026) forteller Oddvar Søvik levende om en opplevelse han hadde i relasjon til nettopp dette skriftstedet (s. 29):

"Tenk å få gå med Jesus inni seg. "Han som er i dere, er større enn han som er i verden" 1 Joh 4,4. Det gir en ny frimodighet. Jeg husker forresten godt første gang jeg erfarte sannheten i det bibelordet. Jeg var skoleungdomsprest på Sørlandet og skulle besøke en gymnasklasse. I det jeg skulle gå inn i klasserommet, kom inspektøren forbi og sa med et litt underfundig smil: "Lykke til, det er skolens verste klasse."

Jeg trakk pusten dypt og gikk inn med

et kjekt smil om munnen. Like kjekt smilte formann Mao tilbake, avbildet på en stor plakat som hang på veggen, sammen med to andre plakater av Marx og Lenin.

Jeg presenterte meg og sa hva jeg skulle, men ble avbrutt av en elev på bakerste pult som stilte et spørsmål jeg ikke kunne svare på. Hjernen var helt tom. Som i en tåke så jeg hånlige smil nedover klassen. Jeg fikk mest lyst til å gjemme meg under kateteret. I mitt indre ropte jeg til Gud: "Nå må du hjelpe meg." Så kom dette ordet sterkt og klart i min tanke: Han som er i deg, er større enn han som er i verden." Jeg visste ikke at det var et bibelord en gang, men fant senere ut at det var det.

Ordet forandret situasjonen totalt. Borte var frykten. Jeg hadde jo den sterkeste på innsiden! "OK, Jesus, da tar vi dem!" Samtidig kom svaret på spørsmålet jeg hadde fått, og det svaret var så godt at han sa ikke mer den timen. Fra da av var jeg, nei vi, på offensiven.

Da timen var over, gikk de stille ut, og jeg sto forundret igjen: "Den klarte du fint, Jesus!"

Han ikke bare hjalp meg, han gjorde sitt verk gjennom meg. *"Han som kaller dere, er trofast, han skal gjøre det."* 1 Tess 5,24.

(Lettere bearbeidet utdrag av en preken holdt på Skjæveland Misjonshus 28/6-26)

Biskoper i Sverige tilbyr terapi for konservative prester

Av Kjell Skartveit

Mange har stilt spørsmålet: Hvordan kan kirkesamfunn leve med to ulike syn på likekjønnet samliv?

Nå har biskopene i Svenska kyrkan gitt et svar som for mange er det egentlige logisk riktige. De må gjøre det de kan for å overbevise alle prester om den liberale teologienes sannhet: at et likekjønnet ekteskap er i overenstemmelse med kristen tro.

Det ble nemlig en aldri så liten oppstandelse da det viste seg at flere biskoper aksepterer å ansette prester som sier nei å vie likekjønnede par. I debatten som blusset opp, mener noen at slik teologisk bredde er akseptabel, mens andre krever enhetlig praksis og felles linje i ekteskapsspørsmålet

Det var på denne bakgrunnen bispemøtet velger å komme med en presisering. Hovedpoenget deres er at ingen prester skal fordømme den homofile personen eller legge skyld på den homofile orienteringen, det vil si at slike prester heller ikke må ansettes.

På hjemmesiden til Svenska kyrkan kan vi derfor lese følgende:

Bispemøtet i Svenska kyrkan kom 3. mars 2022 med en uttalelse der vi sa at "vår alles felles målsetting når det gjelder vigsel er at alle prester med glede og av fri vilje vier par av ulikt kjønn så vel som par av samme kjønn. Denne målsettingen er veiledende i vårt arbeid med opptak av prestekandidater, så vel som i vårt arbeid med fremming og tilsyn i våre respektive stift".

Med utgangspunkt i ovenstående understreker vi følgende:

• Samtlige biskoper i Svenska kyrkan sier, i tråd med kirkemøtevedtaket fra 2005, nei til kandidater som på noen måte "fordømmer den homofile personen eller påfører skyld knyttet til homofil orientering".

• Samtlige biskoper i Svenska kyrkan bekrefter kirkemøtets vedtak fra 2005 og 2009, samt står bak bispemøtets uttalelse fra 2022.

• Samtlige biskoper i Svenska kyrkan finner

det nødvendig at den som tas opp for å bli prest eller diakon, skal ha et personlig og teologisk gjennomarbeidet, ikke-dømmende menneskesyn, med respekt for hvert menneskes verdi og verdighet.

• Samtlige biskoper i Svenska kyrkan understreker at det hører til kirkens ordning at vi vier par av samme og ulikt kjønn, og at kirkens felles ordning står over embetsbæreren.

• Samtlige biskoper i Svenska kyrkan arbeider aktivt med samtale og teologisk fordypning om homofili og likekjønnede ekteskap i forbindelse med opptak.

• Samtlige biskoper i Svenska kyrkan arbeider aktivt med ulike tiltak for at alle framtidige prester med glede og av fri vilje skal vie både par av samme og ulikt kjønn, for eksempel gjennom:

• praksisplass i menighet med aktivt hbtqi+-arbeid

• målrettede kurs eller samtaler med mentor

• sjelesorg eller terapi med fokus på kjønnsroller, seksualitet og menneskelige relasjoner

• studier med fokus på bibeltolkning og luthersk ekteskapsforståelse

• nei ved opptak.

Bundet av Ånden

Av Asbjørn Aavik

"Og nå drar jeg til Jerusalem, bundet av Ånden. Hva som vil vente meg der, vet jeg ikke, men Den Hellige Ånd vitner for meg i by etter by og varsler om lenker og vanske-ligheter som venter." (Apg 20:22-23)

Ingen var så fri som Paulus. Og ingen av de andre apostlene fikk det frigjørende evangelium så herlig åpenbart som han. Ingen andre av dem har gitt oss frelsens sterke budskap så klart som nettopp Paulus. Selv hadde han opplevd dette utenfor Damaskus – stanset av en engel i flammende gevant. Slått med blindhet. Kom i syndenød. I et lite kammer hos en kristen i byen fikk han oppleve frigjøringen ved Jesus Kristus.

Løst og frigjort. Samtidig – bundet.

Det er å være et Guds barn. Friheten vil vi gjerne eie. Bånd flykter vi fra. Grensebommer flytter vi på – åndelig talt.

Som ung misjonsskolestudent leste jeg noen sterke ord fra Hans Nielsen Hauges penn. De er risset inn i hans gravminne:

– Jeg har svoret Den Hellige Ånd troskap, og Herren har hjulpet meg å være dette løftet tro.

Alene sto jeg der i en ung vår. Stillhet. Høytid. For en ungdom med blikket vendt mot Asia, ble minuttene meget alvorlige. Kjente det som en ny innvielse til Jesus. Foran denne minnetavle gav en ungdom livet sitt på nytt i Herrens hender. Og der fikk det bli gjennom årtier i Asia.

Bundet. Likevel fri. Derfor diktet Hauge i fengslet, og sang ut sin frihet og glede som fange en julekveld:

Jeg er hos Gud i nåde,
hva skader verden meg,
om den en stund får råde
og stenge meg min vei.
Om den mitt legem binder
i fengslets mørke skjul,
dog ånden overvinner.

Heftene "Kristus – vår rettferdighet" og "Kristus – vårt liv"

"Kristus – vår rettferdighet" er utdrag av Carl Olof Rosenius husandaktbok tilegnet unge mennesker. De unge i dag trenger å høre Bibelens klare tale om Jesu Kristi forsoning, rettferdiggjørelse av tro og om helliggjørelsen.

"Kristus - vårt liv" av Carl Olof Rosenius er også utdrag av Rosenius husandaktsbok tilegnet unge mennesker. Den ble sist trykt i 1980 og er nå utsolgt fra forlaget.

Det er kommet på norsk i serien Lundes småskrifter hvor Lunde og Co's Forlag har copyright.

Stiftelsen På Bibelens Grunn har nå fått tillatelse fra forlaghuset Lunde A/S til å trykke opp disse tre heftene på nytt.

Heftene er gratis, men Stiftelsen På Bibelens Grunn er takknemlig for gaver til sitt arbeid.

Heftet kan bestilles hos Bibelsk Tros kassettjeneste. Se kontaktinfo side 31.

Ved sending via post, betales porto av mottaker!

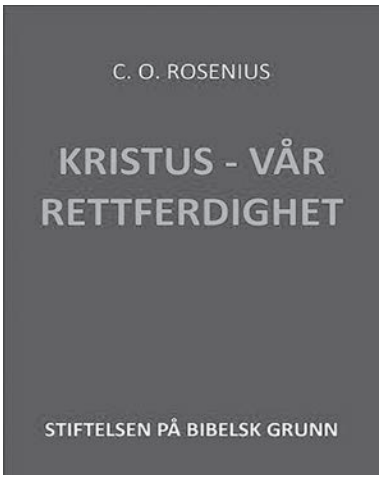

Bibelsk Tros kassettjeneste

Det ligger nå 3000 taler av blant andre Øivind Andersen, Carl Fr. Wisløff med mange flere av de gamle gode forkynnerne for gratis nedlasting.
Også alle møtene på Skjæveland Misjonshus blir tatt opp og ligger der. De ligger under "Nye taler" og "Talearkiv."

Bibelforum

Kristi skjulte herlighet!

Av Ludvig Hofacker

Kristus skjulte sin herlighet under korsets skikkelse, så lenge Han levde på jorden, og derfor er også Hans menighets herlighet skjult; – den bærer Jesu navns spott. For det er ennå ikke åpenbart, hva vi skal bli; – Guds rike er enda et korsrike.

Derfor akter verden heller ikke på, hva som er i en benådet sjel; – den kjenner ikke en slik sjel, for den kjenner ikke Ham.

Hør hva apostelen sier i vår tekst om, hvordan det går Kristi lemmer. De må vandre i *"ære og vanære."* Men ingen av delene fortjener de; – for æren tilhører Herren alene, men vanæren derimot er deres lodd, de som engang skal få sin synd åpenbart på dommens dag.

De må vandre *"med dårlig rykte og godt rykte,"* likesom frelseren selv gikk med dårlig og godt rykte. De anses *"som forførere og er likevel sannferdige."*De som forførere av verden, som selv er forført ved Satans bedrag; – men sannferdige er de for Gud, som prøver hjerter og nyrer, –*"som ukjente og likevel velkjente;"* – ukjente for verden etter deres sanne indre verd, som de har i Sønnen for Guds øyne, det som Gud gir dem. Ukjente med hensyn til deres samfunn med Jesus, deres vandel i det nye liv, deres bønn og gråt, deres kjærlighet og håp og hele deres Jesussinn; – men likevel kjente for Gud, for Herren kjenner sine, og deres navn er skrevne i Livets bok; *"– som døende – og se, vi lever!»* – for de bærer jo den Herres Jesu død med seg i legemet, for at også Jesu liv må åpenbares i deres legeme (2 Kor 4,10).

Som de som *"er straffet, men ikke slått i hjel."* De føler vel Faderens tuktende ris, for den Herren elsker, den tukter Han, men Han overgir dem ikke til døden, men de lever et skjult liv med Gud i Kristus.

"Som sørgende, men alltid glade." Sørgende i verdens øyne, som anser enhver som ikke vandrer på den brede vei, som melankolsk og tungsindig, men alltid glade i Ånden, i nytelsen av den salighet og fred som Kristus gir.

"Som fattige som likevel gjør mange rike." Fattige på penger og gods, men rike og velsignet med all slags åndelig velsignelse av himmelske gode ting i Kristus: *"Som de som ingenting har, men likevel eier alt."*

Slik er den herlighet de har. Vel er den ennå skjult under kjødets svakhet, tildekket under korset, som de bærer etter Jesus, gjemt under Jesu navns spott, – men allikevel lyser det frem noe av Guds rikes skjulte herlighet, som ikke skal bryte frem i sin fulle glans, før Kristus, som deres liv er skjult i Gud med, åpenbares.

Hvor deilig er vår konges brud
i smykket som hun fikk av Gud,
de helliges rettferdighet.
Den er det hun seg pryder med.
Den prydelse hun der usynlig har,
men hist i den hun vorder åpenbar.

For skal vel denne herlighet for alltid forbli skjult? Skal Kristi menighet alltid være et korsrike? Gud skje lov, nei!

Snart er de mørke kampens dager, de tunge prøvelsens timer forbi. Snart skal menighetens sukk oppfylles, – den som allerede så lenge har ropt: *"Kom! Herre Jesus!"*

Å, når Han kommer, når Guds stad kommer til syne, når herligheten blir åpenbar, når skapningens sukk blir stilt, når den åpenbares, som sier: *"Jeg gjør alle ting nye!"* – hvilken dag skal ikke da bryte frem, hvilken herlighets og evig salighets dag!

Å hvilken fryd det skal bli, når Herrens menighet, som en smykket brud, får tillatelse til å gå inn i det nye Jerusalems porter, hvor ingen uren kommer inn, men bare de som er tvettet og renset i Lammets blod!

Sjelens fortrolighet med Gud

Av Cristian Scriver

Den kjente vismann Aristoteles har sagt at det aldri kan bli noe virkelig vennskap mellom Gud og mennesket, da Gud er så høyst forskjellig fra menneskene. Men han taler som den blinde om fargene. Guds Sønn er blitt menneske og er blitt oss lik. Som Jesu venner blir vi Guds venner.

Venner er fortrolige. Gud er fortrolig med sine barn, slik som han var med Abraham, som kaltes Guds venn. I bønnen kan vi dristig og frimodig tale med Gud, vår Far. Vi kommer i ydmykhet, men også i hjertets fortrolighet til Herren. En av Martin Luthers venner fikk engang høre ham be. ”O Gud, hvilken ånd og hvilken tro var det ikke i hans ord! Han bad så andektig som en som taler med sin Gud, og med et slikt håp og en sådan tro som en som taler med sin far”. Han er fortrolig med Gud. Derfor setter han også slik pris på forbønn. ”Hadde jeg en kristen som bad for meg, så ville jeg være ved godt mot og ikke frykte for noen”, sier han. ”Hadde jeg en som bad for meg, kunne jeg gjerne ha den tyrkiske keiser til fiende”.

Når du går tynget av bekymringer og livets møye, skal du gå til Gud. I ham har du en fortrolig venn. Når stuen blir fylt med røk og damp, er det intet bedre enn å åpne dører og vinduer. Har du mange bekymringer, vil intet hjelpe deg slik som å betro deg til en god venn. Du kan gå og bære en tung byrde på en vei. Du kan bli trett og utmattet. Men går du i følge med en venn, så blir tiden ikke lang. Du vet ikke ordet av det før du er fremme. Slik er det med bekymringenes byrde. Den blir for tung for ett hjerte. Men i Gud har du en fortrolig venn med et trofast og forbarmende hjerte, med en munn som kan trøste, men også tie stille, og med en sterk hånd. Han kan hjelpe, for han er allmektig. Han vil hjelpe, for han er barmhjertig og nådig. Han må hjelpe, for han er sanndru. Han har lovet at han ingenlunde vil slippe deg og ingenlunde forlate deg. Vær trøstig, du kristne sjel, og frykt ikke! Stol på Herren!

Blir du fortrolig med Gud, vil du også ha samfunn med hans venner på jorden. På den måte vil du få del i Herrens velsignelse som Herrens venner er blitt velsignet med. Skulle alle venner falle fra, så blir dog Herren fast og tro. Han forstår dine lønnligste sukk og kjenner all din nød. Utøs du ditt hjerte for Herren! Ved hans nådes dør kan du klage og sukke, gråte og banke på. Det skal lukkes opp for deg.

(”Fra boka ”Sjeleskatt”, Lunde forlag, 1988)

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Asbjørn Aavik (1902-1997)
Født i Aavig i gamle Spangereid kommune (nå Lindesnes) En av Norges største forfattere av misjonsbøker. Skrev 44 bøker.

Axel Lundholm Saxe
Født i Danmark 1955. Cand.teol. fra Københavns Universitet 1987. Ord. misjonsprest 1989. Vik.res.kap. Odda 1990-1991. Pastor i Den evangelisk lutherske frikirke 1991-94. Bibliotekar/Arkivleder på Gå Ut Senteret 1994–2001. Kretssekretær i Bergen krets av Kristen Muslimmisjon 2001-2002. Dokument/arkiv-utdanning 2004-2006. Ansatt i Skatteetaten 2006-2019.

Christian Scriver (1629-1693)
Tysk prest og forfatter.

Edin Holme (1865-1927)
Norsk forkynner og forfatter. Er kjent for sine episke dikt med basis i Bibelen.

Hans Erik Nissen (1938-2016)
Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Henric Staxäng
Født i Lund i Sverige i 1958. Prest i Den svenske kirke 1984-95. Fra 1996 pastor i Evangelisk Luthersk Samling (tidligere Lutherska Bibelstudiestiftelsen).

Immanuel Fuglsang
Født 1947 i Danmark. Pensjonert bankprokurist og postekspeditør. Fritidsforkynner i forskjellige misjonsforeninger. Fast medarbeider i Bibelsk Tro.

Kjell Dahlene
Født 1944 i Porsgrunn. Har vært forkynner, ungdomsarbeider, områdesekretær og bysekretær. Lærer/rektor ved Fjellheim bibelskole 1984-87 og 1994-95. Nå fritdsforkynner.

Kristoffer Fjelde (1924-2007)
Født 1924 i Strand. Teologisk embetseksamen 1954. Forkynner i Samemisjonen, Finnmark 1946-47. Forkynner i NLM 1954-87. Har bl.a. vært bysekretær i Drammen, Trondheim, Bergen, Kristiansand, Sandnes og Oslo 1963-66. Pastor i Salemkirken i Chicago 1963-66.

Kjell Skartveit
Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedrifts-økonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Ludvig Hofacker (1798-1828)
Tysk predikant.

Per Haakonsen
Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

MØTER

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Søndag	27. Sept	11.00	Erik Nordbø	
Søndag	04. Okt	11.00	John Peder Samdal	
Onsdag	07. Okt	19.30		Bibelgruppe
Søndag	11. Okt	11.00	Roy Throndsen	
Søndag	18. Okt	11.00	Eivind Gjerde.	Nattverd
Bibelhelg 23.-25. oktober				
Fredag	23. Okt	19.00	Einar Kristoffersen	
Lørdag	24. Okt	19.00	Einar Kristoffersen	
Søndag	25. Okt	11.00	Einar Kristoffersen	
Søndag	01. Nov	11.00	Jakob Trodahl	
Onsdag	04. Nov	19.30		Bibelgruppe.
Søndag	08. Nov	11.00	Ove Eikje	
Søndag	15. Nov	11.00	Jon Arvid Bøckman	

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

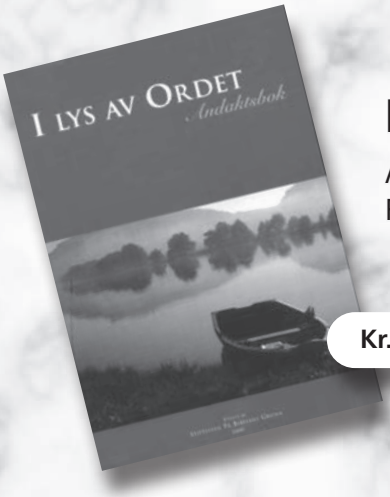

I lys av Ordet

Andaktsbok
Flere forfattere

Kr. 100,-

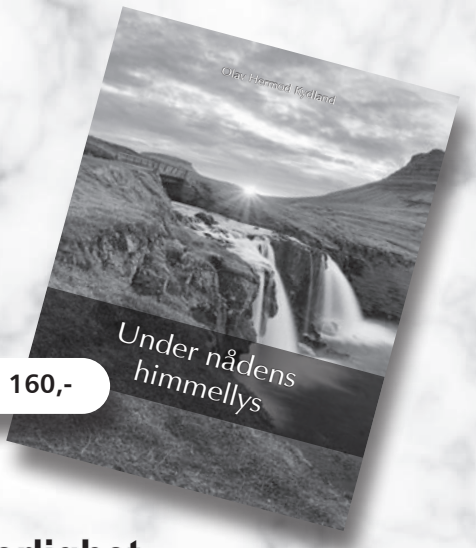

Under nådens himmellys

Bok av Olav Hermod Kydland.

Kr. 160,-

Jesu kjærlighet

CD med sang av ungdomskoret Gledesbud fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr. 200,-

Porto kommer i tillegg til de ulike priser på bøker og CD-er!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3207.43.88999

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

ISSN 0804-0532
Returadresse:
Postboks 67
4349 Bryne

NORGE P.P.
posten

Bestemorstanker

Tekst: Berit Berg — Melodi: Øystein Berg

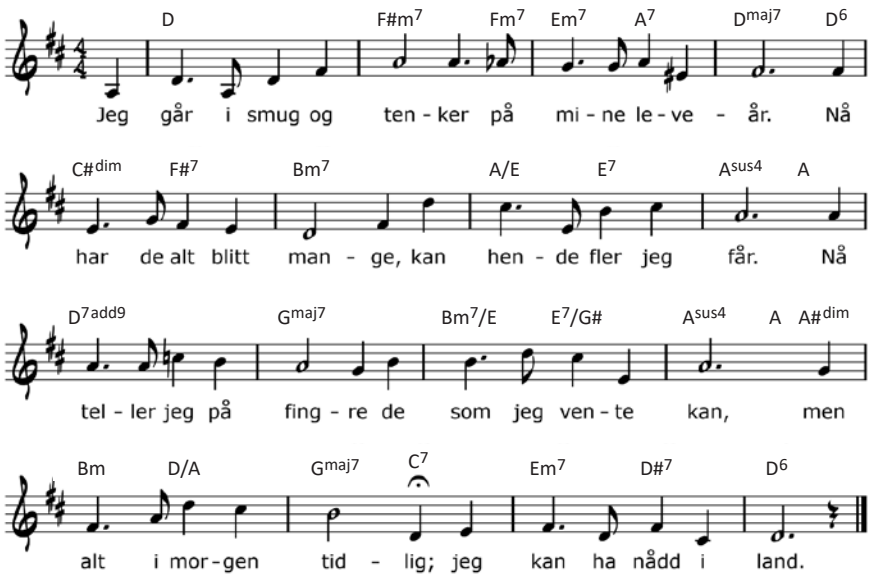

2.
Slik vet man ikke sikkert, og hjertens godt er det, men skulle det nå hende,
så vil jeg dra av sted. For bakom livets teppe, der skal det være skjønt,
med utsikt over landet, der alt er sommergrønt.

3.
Skal tro om jeg kan minnes at jeg har vært på jord, når livets teppe faller,
og jeg hos Herren bor. Kan hende blir jeg bare så opptatt av Guds Lam,
Og av den hvite skare som glade priser Ham.

4.
Han kommer meg i møte, Han kjenner meg jo godt. Han tar min hånd og fører
meg til mitt kongeslott. Så gir Han meg en kjole som er så hvit og ren,
en krone på mitt hode, og så en palmegren.

5.
En harpe får jeg også med ren og herlig klang, og tenk at jeg kan spille
til himlens frydesang. Det toner ut i rommet en mektig harmoni.
Og det er samme sangen vi alle stemmer i.

6.
Men barnet mitt du kjære, jeg drømte meg litt bort. Jeg er jo ikke enda
ved himlens perleport. Men om jeg nå får leve, kan hende mange år,
så vil jeg du skal vite hvor hen jeg siden går.